

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det har jeg ikke forklaret godt nok, så det skal jeg gøre. Det, vi forestiller os ved at bruge penge, er, at vi kommer over den tærskel, vi så tit har diskuteret, fra forskning over til demonstrationsprojekterne, inden man kan gå ud på markedet. Det her er altså at forberede fasen fra forskningsmiljøet over til demonstrationsprojekter, sådan at det bliver åbenbart for markedet.

Det bringer mig netop tilbage til første generation. Det er jo i dag klart til markedet, kan man sige. Det findes i landene omkring os, og jeg vil ikke blive det mindste overrasket, hvis et eller to olieselskaber eller dem alle sammen inden for et halvt år eller måske kortere tid har første generations biobrændstoffer på markedet. Det er jo sådan set klart. Noget af det produceres endda i Danmark, og det er noget, der findes en markedspris på globalt.

Jeg vil ikke sige, vi er færdige med det, men det er klart, det kan bruges, og jeg føler mig personlig overbevist om, at det vil blive brugt inden for relativt kort tid, for jeg tror, at selskaberne må være klar over – eller det er de selvfølgelig – at her er en mulighed, og at her måske er et nyt marked. Så er den del af sagen klar, og så skal vi til det næste skridt. Og alle er jo enige om, at anden generation er fremtiden.

Kl. 12.30

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Først og fremmest en stor og varm tak til ministeren for hans store kompliment, hvor han udnævnte mig til radikal rollemodel. Det er jeg meget glad for. Jeg ved ikke, om jeg fortjener det, men det er jo rigtigt, at det at være opposition og forligspartner er specielt. Måske vil jeg endda gerne have lov til at give komplimenten tilbage. Det Konservative Folkeparti har jo en ganske særlig rolle i øjeblikket, både som opposition og regeringspartner i den nuværende regering, på en række områder fra velfærdsforhandlinger til asylbørn, og energiområdet kunne egentlig, synes jeg, godt kandidere til også at være et område, hvor ministeren, som jeg ved har hjertet med i den her sag, virkelig sprang ud som forkæmper for den vedvarende energi.

I den sammenhæng har jeg to konkrete spørgsmål til ministeren. Hører jeg i ministerens svar til fru Anne Grete Holmsgaard en anerkendelse af, at Danmark skal nå den nuværende

EU-målsætning på 5,75 pct. med hensyn til bio-brændstoffer inden for fristen? For det er da så en ny melding, og den vil jeg være meget glad for. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er om det med pejlemærker og målsætninger. Jeg håber ikke, vi taler forbi hinanden. Jeg vil slet ikke ned på detailniveau og sige, at nu skal lige præcis biogas eller vind eller andre nå at have den procentandel i 2025, jeg vil have en helt overordnet målsætning, ligesom vi har på energispareområdet. Er ministeren ikke med på den?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Med hensyn til det sidste har jeg altså givet udtryk for, hvad jeg mener, og jeg tror, at når vi sidder omkring forhandlingsbordet, fem-seks fornuftige mennesker fra fem-seks partier, så finder vi nok en løsning på dette med, hvad vi skal kalde hesten. Det tror jeg nok vi skal finde ud af.

Med hensyn til målene for første generation har regeringen jo spillet ud med 0,1 pct. som mål. Vi har afsat 60 mio. kr. til det, og en af de ting, der også indgår som en opgave i vores arbejdsgruppe, er, hvordan vi får det løst, hvordan vi får det nået. Men jeg er ret overbevist om, at vi inden for 1-2 år på grund af markedskræfterne, som afgjort vil komme til at fungere, vil nå et mål, som er højere end 0,1 pct. Vi vil bare lade markedet selv bestemme det. Vi har sat et bindende mål på 0,1 pct., og det er det, regeringen går efter.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil da gerne complimentere regeringen for dog i det mindste på dette område at have sat et bindende mål, om end jeg så vil sige, det ikke er imponerende højt, hvis ikke man sætter det højere. 0,1 pct. er jo ikke sådan prangende, kan man godt tillade sig at sige.

Diskussionen om pejlemærker og målsætninger vender vi tilbage til. Det er jeg med på. Men mit spørgsmål var sådan set: Der ligger jo en åbningsskrivelse klar nede i EU mod Danmark, fordi Danmark som et af de ganske få lande i EU tilsyneladende har tænkt sig ikke at leve op til aftalen mellem EU-landene om 5,75 pct., og derfor risikerer vi nu at få en retssag på halsen.

Er ministeren indstillet på, at Danmark skal nå den målsætning, eller skal vi afgøre den sag i EU-retten?